ÉBRESZTŐ ÍRÁSOK

4

MI TÖRTÉNIK OROSZORSZÁGBAN?

ÍRTA

HUSZÁR KÁROLY

KIADJA:
AZ ACTIO CATHOLICA SZOCIÁLIS ÉS KARITATIV SZAKOSZTÁLYA
BUDAPEST, 1934.

Ára 20 fillér.

MI TÖRTÉNIK OROSZORSZÁGBAN?

ÍRTA

HUSZÁR KÁROLY

KIADJA:
AZ ACTIO CATHOLICA SZOCIÁLIS ÉS KARITATIV SZAKOSZTÁLYA
BUDAPEST, 1934.

Felelős kiadó: Huszár Károly.

5531 Sárkány Nyomda Részvénytársaság, Budapest, Horn Ede-utca 9.
Vezetők: Dr. Wessely Antal és Wessely József.

Bábel tornyának építésénél nem volt olyan nagy zűrzavar, mint amilyet a bolsevizmus megjelenése keltett a történelem színpadán.

A mi korunk legnagyobb eseménye Oroszország két évtized óta tartó vörös és fehér izzása. Csak a római birodalom összeomlása volt nagyobb megrázkódtatás az emberiség életében. Már egy új generáció nőtt fel az *Égő Oroszország* olvasztókemencéjében és már lehet látni, hogy mi jön ki a kohóból. Az orosz birodalom kiterjedése, lakóinak tarka egyvelege, klímájának és kultúrájának irtózatos szélsőségei, közlekedési eszközeinek hiánya, áttekinthetetlenné teszik ezt a titokzatos, rejtélyes világot. Minden baj ellenére évenként 3 és fél millió lélekkel szaporodik a szovjet emberanyaga és ma már megint közel 170 millió ember nyög a vörös kalapács rémuralma alatt. Az orosz ipari proletáriátus lett a pánszláv imperializmus utóda és az egész földre ki akarják terjeszteni *a világforradalmat*, hogy így lehessenek a világ urai. Ha így szaporodnak az oroszok, akkor tíz év mulva már 200 milliós nemzet lesz a világforradalom eszméjének hordozója.

A szovjet unióban, a világ egyik legelmaradot-

tabb államában, a kultúrnépek legkultúrátlanabbikával kísérelték meg Marx tanítványai, hogy *a kommunizmust* százszázalékosan megvalósítsák. A cári önkényuralom, a merev orthodoxia, a feudalizmus birodalma a világháború mészárszékére vitte az orosz népet és ez a béketűrő, álmos, jámbor muzsiktömeg összeroppant a tőle megkívánt nagy anyagi, erkölcsi és lelki áldozatok súlya alatt. Ilyen lelki feszültségben még nem élt egy nép sem. *Lenin* kileste azt a történelmi pillanatot, mikor elalélt az orosz államhatalom ereje és kegyetlen és semmi gonoszságtól vissza nem riadó elszántsággal megadta a kegyelemdöfést Oroszországnak. Az orosz bolsevizmus a világháború holtteste és hullaszaga betölti az egész világot. A bolsevizmus a háború hullamérge, amely úgy terjed, mint a pestisjárvány.

Sok szegény munkás még most is sóvárogva és irígykedve néz Moszkva felé, mikor pedig már nyilvánvaló, hogy *a nagy marxista kísérlet, a materialista világrendnek ez az új formája is tökéletes csődöt mondott,* mert Oroszországban nem a munkás és a paraszt uralkodik, hanem egy szűkkörű összeesküvő társaság, amely erőszakkal, terrorral bitorolja a közhatalmat. Az ott uralkodó kommunista párt nem is egy százaléka az állam lakosságának, de a proletárdiktatúra eszközei olyan kegyetlenek és olyan raffináltak, hogy senki sem tud megmozdulni *Stalin* rémuralma ellen. A tanácsrendszer áldásairól és a bolsevizmus földi paradicsomáról suttognak még nálunk is sötétben bujkáló moszkvai bérencek, pedig a *Kun Béla* uralma mindenkit kijózaníthatott volna. Tagadhatatlan tény, hogy a bolsevista Oroszország több javat és jószágot felél és megsemmisít, mint amennyit termel és felépít.

Oroszországban még most is ízzó állapotban van minden. Valamikor *Napoleon* Moszkvát gyujtotta fel, most Moszkva bosszút akar állni és Európát akarja lángba borítani. *Gorkij Maxim*, a forradalom költősirálya, viharmadara azt írja, hogy *égő fáklya az egész orosz nép.* Az orosz szovjet máglyáján nemcsak a zsarnokság pusztult el, hanem a marxista csodahit, a szocializmus babonája is. A szovjetcsillag birodalma soha nem látott borzalmak gyehennája lett. Szemtanúi vagyunk egy nagy nemzet öngyilkosságának. *Az orosz nép kiirtotta nemcsak az urait, hanem az egész értelmiségét is és most vezetők nélkül nem tudja lerázni a bolsevista igát.*

Ami ott elpusztult, abból sok minden érett volt a pusztulásra.

Ami újat teremtett a forradalom, arról még nem biztos, hogy maradandó, sőt — biztos, hogy nem az.

Az egész emberiség felszabadítását ígérték a dolgozóknak a bolsevizmus agitátorai s most egy feldúlt világbirodalom vigasztalan képe tárul elénk. A népbiztosok és szovjet hivatalnokok, párttitkárok személyeit kivéve, mindenki a legszűkösebb viszonyok között él.

Felperzselt kastélyok, üszkös majorok, ledöntött oltárok, kirabolt zárdák, omladozó paloták, berozsdásodott gyárak, műveletlen földek, falujukból kiüldözött kisgazdák, mulatóhelyekké átalakított székesegyházak, beomlott bányák, haldokló városok és a földdel egyenlővé tett falvak tömegsírja lett a vörös Lenin ígéretföldjéből. Több századot szenvedett át ez a nép két évtized alatt.

A látszat kedvéért néhány új gyárat és várost is építettek a kommunisták, de az ehhez szükséges anyagi eszközöket elvonták a parasztságtól olyan

kegyetlenséggel, hogy még a vetőmagot is elszedték tőlük s most könyöradományokért rimánkodnak az ínségesek a kapitalista nyugati államokban. Az új messiások nem megváltói lettek az orosz népnek, hanem a keresztre feszítői. Örök szégyene marad e kornak, hogy a többi népek összetett kezekkel nézték ezt.

A kiszámíthatatlan anyagi kárnál még nagyobb az erkölcsi elaljasodás. Az a szó, hogy *család*, törölve van az orosz törvényekből. Az Uralban egy új bányavárost létesítettek 50.000 lakossal, amelyben egyetlen családi otthon és tűzhely sincs. *A gyermekeknek nem is szabad tudniok, hogy kik a szüleik.* A szülőknek csak az a joguk van, hogy nemzék a gyermekeket, de azután a társadalomé a gyermek és apának, anyának le kell mondaniok fiaikról, leányaikról. Erőszak, csalás, gyilkosság, emberkínzás és féktelen erkölcstelenség mindenütt. Apa- és anyagyilkosok százával vannak az ifjúság között. Az osztály nélküli társadalom helyett a legkegyetlenebb osztályuralom dúl. Minden megengedett az embertársakkal szemben, ami a kommunista pártnak hasznos.

A helyett, hogy a művelt világ minden kormánya összefogna *a szociális világégés* terjedésének a megakadályozására, egymás kijátszására hol az egyik, hol a másik állam köt szégyenteljes egyességet *a vörös rémmel*, ezzel az ázsiai szellemi pestissel. Mintha csak örülnének a népek, hogy a vörös kakast felereszthik a szomszéd ház tetejére. Nem tudják megérteni, hogy ezzel meghosszabbítják az orosz nép millióinak szenvedését és saját magukban is kárt okoznak, mert aki a bolsevizmussal parolázik, az nagyon könnyen hullamérgezést kaphat. Irtózatos szociális bűn az, hogy a világ nagytőkéseinek egy része az orosz forradalom lángjánál akarja megsütni a

maga pecsenyéjét és a lángözönt ráeresztik így az egész világra. A spanyol forradalmat Moszkvából pénzelték, amelynek *külön vezérkara és hadikincstára van a világforradalom előkészítésére.* Minden országba és minden vidékre küldenek bérenceket és minden községben alakítanak *vörös sejteket* a társadalmi rend megbontására. A bécsi forradalom is az ő művök. Sokszor nem is kommunista néven szerepelnek a moszkvai propagandisták, hanem bármiféle más pártjelzéssel, amellyel be tudnak furakodni a sokaság bizalmába. *A bolsevista propaganda méreteihez hasonló szellemi mozgalom még nem volt a világon.* Ha tétlenül nézzük, a szövjet öntudatlan cinkosai vagyunk.

Legyünk azzal tisztában, hogy a bolsevizmus az emberiség egyik legnagyobb átka, megcsúfolása a keresztény erkölcsnek, megrothasztása minden állami szervezetnek, megsemmisítése az igazi kultúrának, lehetetlenné tétele a békés társadalmi együttélésnek, a véres erőszak rászabadítása a jogra, igazságra és a személyiség, az egyéniség összemorzsolása, a kollektív csordaember típusának állami kényszer útján való kitenyésztése.

Az orosz nép nem egy nap alatt lett bolsevistává. A cári zsarnokságtól, a felvilágosodáson, a nihilizmuson át, a szocializmuson keresztül vezetett az út a bolsevizmushoz. Nem a Leninék vezetik az orosz tömegeket a szocializmus megvalósítása felé, hanem a szocializmus döntötte a Lenin karjaiba az orosz munkást és parasztot.

Meg kell győznünk a világ minden tisztességes munkását arról, hogy a kommunista gazdasági berendezkedés megbukott s hogy a bolsevisták véres és igazságtalan eszközével nem lehet az egész emberisé-

get boldogítani. A kommunisták gyakorlatilag is beigazolták, hogy a termelési eszközök közbirtokba való vételével és az osztályuralom visszájára fordult kegyetlen módszerével, az egyéni szabadság, a demokrácia, a magántulajdon, az erkölcs, a hit és haza eszményének lábbal tiprásával nem lehet előbbre vinni az emberiség ügyét. Sikerülhet ugyan a társadalom felsőbb rétegeit megsemmisíteni, a nemzet legértékesebb szellemi vezetőit legyilkolni, a szabadságot tökéletesen megfojtani, de ez legelőször azon a népen bosszúlja meg magát, amelyik ennek végrehajtására eszközül odaadja magát.

A bolsevizmus összezúzta a régi Oroszországot, de egyetlen egy téren sem tudott jobbat alkotni. Csak a rombolásban voltak nagyok. A szovjet hírhedt tervgazdálkodásával még a népnek mindennapi kenyerét sem tudja biztosítani. A bolsevizmust azonban nem elég gazdasági sikertelensége alapján megítélni.

Sötét az orosz nép multja, rettenetes a jelene, szebb jövője csak úgy lehet, ha a kommunizmus rabbilincseit lerázza és a bolsevista kínzókamrából kiszabadul.

Pogány terheltség, bizánci ferde nevelés, nomád szokások, a tatár rabszolgaság hagyományai, a sokáig tartó jobbágyság, az önkényuralom és a cári világhódító politika tették forradalmivá az orosz nép lelkületét, amely dührohamában századok szenvedéseiért állott bosszút legtöbbnyire olyanokon, akik ártatlanok voltak. Az oroszok a multban egyedül magukat tekintették igaz keresztényeknek, pedig nem igen voltak méltók erre a névre, mert elszakadtak az igazi keresztény törzstől.

Az orosz néppel a multban nagyon szigorúan bántak. Csak kancsukával tudták féken tartani ke-

gyetlenségre való hajlamát. A magántulajdon eszméjét, a polgári önfegyelmet, a mi fogalmaink szerint való szabadságot sohasem ismerte meg az orosz. Az orosz állam nagyságába betegedett bele. Most pedig nagy kiterjedése miatt nem tud életre kelni. 200 évből 126 évig viselt háborút az orosz nép. Lehet-e csodálkozni, hogy mikor húszas-harmincas rajvonalakban fegyvertelenül is rohamoztatták a téli fagyban a Kárpátokban és saját ágyúikkal lövették hátulról, — hogy akkor fellázadt az orosz hadsereg?

A cárok mindig terjeszkedni akartak, a pánszláv világhódító törekvésekben elvérzett az orosz muzsik, mert *felborult a lelki egyensúlya.* Többet követeltek ettől a néptől, mint amit emberi erővel el lehet bírni.

Az orosz intelligencia is érezte azt, hogy saját népe ellen égbekiáltó szociális bűnt követ el és ezért eleinte maga is pártolta a forradalmat, amely az önkényuralom megszüntetését ígérte.

Azt hitték, hogy a tömeg megelégszik a politikai szabadsággal, a törvényes földreformmal, a dumának nevezett népképviselettel és a sajtószabadsággal. A *nihilisták* és a *szociáldemokraták,* akik a cárizmus abszolutizmusa ellen bombavetésekkel dolgoztak, nem állottak meg félúton, hanem anarchiába döntötték ezt a rengeteg országot. Mintha minden forradalmárnak ezer ördög lett volna a bőrében, úgy dolgoztak. *Az egyéniség jogainak a felszabadítása volt a hamis cégér, amelynek leple alatt leigázták az egész társadalmat.* Soha még népet így meg nem csaltak. A rombolás, a pusztítás gyönyöre volt az orosz bolsevisták minden vágya. A gazdag oroszok az erkölcstelenség mocsarában fetrengtek és a szegény nép a felforgatók vak és öntudatlan eszköze lett. Az orosz intelligencia nem emelte fel a népet magához, hanem

fellázította maga ellen. Ők lettek a forradalmi lángok élesztői. A legjobb úricsaládok elzüllött fiai magyarázták a muzsiknak a falvakon a forradalom szükségességét.

Szabadságot és *földeket* ígértek a parasztoknak, ha felfordítják az állam rendjét és kirobbantják a társadalmi forradalmat. Borzalmas elszántsággal folytatták az anarkista merényleteket.

Az anarkisták egyéni merényletei után következett a szociáldemokraták szervezett osztályharca Oroszországban. Az orosz szociáldemokrácia egész története az egyes szekták örökös versenyfutása volt balra. Folyton egymásra licitáltak, hogy a tömeget el ne veszítsék és így szédültek végül *a proletárdiktatúra őrületébe.* Addig vitatkoztak a vörös biblia: Marx evangéliuma felett az orosz szociálforradalmárok, míg csak *Lenin* a lázadó matrózokkal, katonaszökevényekkel, a munkásokkal és parasztokkal le nem verte őket.

A bolsevisták elkergették a kormányhatalomból a szociáldemokratákat és *véres zsarnokságot szerveztek meg a szabadságszerzés ürügye alatt. Fantasztikus ígéretekkel csalják a népet még most is.* Képtelen tervek, vakmerő ígéretek egyvelege az egész bolsevizmus. Ha a nép lázad, akkor vérbefojtják, ha panaszkodik, akkor azzal vigasztalják, hogy a proletárdiktatúra még nem a beteljesedése a marxizmusnak, *csak út a szocializmus felé.* Ezért az ostoba fikcióért kell elszenvedniök mindent vagy 50—100 évig. A legújabb parasztfogás az, hogy 200 új szocialista város és 100 szocialista község alapítását helyezték kilátásba, persze magántulajdon és templom nélkül. Az étkezés, a lakás, a mosás, a szórakozás, az alvás, minden közösen fog történni kaszárnyaszerűleg és

senkinek sem lesz külön kamarája, szobája, családi otthona.

A marxisták társadalomtana a polgári tudomány szülötte, de ennek a gyermeknek a születése az anyjának az életébe került Oroszországban. A liberális polgárság kiirtása és a mérsékelt szociáldemokrácia száműzetése és megsemmisítése volt az orosz proletárforradalom első eredménye. *A bolsevizmus, amely a szociáldemokráciának a fattyúhajtása, nagy csalódást és szégyent hozott a szocialista világmozgalom fejére is.* A nagy hangon beígért világforradalom pedig blöffnek bizonyult.

Az orosz szociáldemokrácia meg tudta buktatni a cárt, kezére tudta játszani ügyetlenségével, gyávaságával és kétszínűségével a bolsevistáknak a közhatalmat, de a valódi demokrácia megmentésére és megvalósítására képtelennek bizonyult. Tömegei annyira rabjai voltak már a marxisták frázisának, hogy a *cselekvő kommunisták rakásra döntötték a szavaló szociáldemokraták minden számítását.* Az orosz szociáldemokrata vezérek ma éppen olyan száműzöttek, mint a cári tisztek. Az orosz forradalom nemcsak a gyermekeit, hanem a szüleit is felfalta. A népkertek panoptikumaiban spirituszban és üvegburák alatt mutogatják *„a legutolsó burzsujt"*, mint valami kitömött orangutánt.

Mikor az orosz liberálisok a forradalom kirobbantását pezsgős vacsorán határozták el, s mikor a cárizmus elleni lázadásban még a nagyhercegek is résztvettek, sőt az egyik még politikai gyilkosságra is vállalkozott, akkor nem lehet csodálkozni azon, hogy a kimerült katonák a földbe szúrták szuronyaikat, legyilkolták tisztjeiket és elhagyván a frontot, siettek

haza, hogy le ne késsenek a nagy földosztásról, a nagybirtokok kirablásáról.

Lenin valóságos Lucifer módjára teremtette meg azt a zűrzavart, amelyben magához ragadta a diktátori hatalmat. A világforradalom ügyéért nemcsak az emberek millióit áldozta fel, hanem a csőcselék legaljasabb szenvedélyeire és ösztöneire építette fel véres uralmát. Munkatársait az orosz társadalom salakjaiból válogatta. Kíméletlenül megöletett mindenkit, aki útjában állott. Az elcsigázott katonák, a földéhes parasztok, az osztályharagtól dühös munkások tömegeit valósággal megbabonázta csattanós jelszavaival. A nyomorultak vakon hittek a vörös csodatevőben, akit a polgárság a legmegátalkodottabb gonosztevőnek tart. A kommunista párt első tagjai a börtönök csőcselékéből kerültek ki. A bolsevizmus politikává változtatta a kriminalitást és kriminalizálta a politikát. Egy lett a gonosztett és a közigazgatás. A bűnözés hatóságilag lett elrendelve, és aki nem rabolt és ölt a népbiztosok parancsára, az ellenforradalmárnak lett nyilvánítva. Az állami rendeletek mind bűntényszámba mentek. Gonosztevők lettek a kormányférfiak, és az állami intézkedések a gonosztettek sorozatából állottak! — írja *Ilyin* orosz egyetemi tanár. A népbiztosok legfőbb gondja az volt, hogy miként kaparinthatják kezükbe az orosz kincstár, a bankok és a székesegyházak aranyát és hogyan lehetnek az egész ország termelésének és áruforgalmának kezelői. El lehet képzelni, hogy a főelvtársak mit kerestek, mikor 78.4 milliárd rubelt ruháztak be a szovjet-vállalkozásokba. Jól megszervezett rablás volt az egész.

Az orosz társadalom a leírhatatlan nélkülözések hatása alatt több *ellenforradalmat* kísérelt meg, de ezek az erőfeszítések mind meghiúsultak, mert az

antant államok cserben hagyták az *orosz fehéreket* és az ellenforradalom nem tudott egységesen megszervezkedni. A *népbiztosok tanácsa* az egészen szűkkörű társaság rendelkezik 1917 óta az orosz nemzet vérével és vagyonával. A *csekának*, később *G. P. U.*-nak nevezett politikai terrorszervezet tartja állandó réműletben az egész orosz népet. A *vörös terrornak* közel négy millió egyén esett áldozatul, közöttük igen sok munkás és paraszt. A legkisebb ellenzéki megmozdulásért *tömegmészárlást* rendez a szovjet az ártatlanok között. A megfélemlítés eszközeivel mindennap újra megölik az egész nép lelkét. A terror a legborzalmasabb kínzásokat találta ki és még a halottaknak sem hagy békét. A gyermekeket arra kényszerítik, hogy saját szüleik ellen kémkedjenek és azokat a hóhéroknál bevádolják. A bolsevista hóhérok sportot űztek a kivégzésekből. A kokainisták, szifiliszesek, epileptikusok és alkoholisták közül kerülnek ki ezek a fenevadak. Minden város csekájában más-más válogatott kínzásokat találtak ki. Egy-egy nap ezer kivégzés is volt egy-egy városban a polgárháborúban. A cseka működése az orosz nép erkölcsi süllyedésének mélypontját mutatta. Ide jut a nemzet, amelyik megtagadja az Istent.

Massarik, a cseh államfő ezekben az időkben Oroszországban élt és azt írja, hogy soha el nem feledi azt a sok esztelen borzalmat, amit ott látott.

A *csekán* kívül a *vörös hadsereg* a bolsevizmus legfőbb támasza, melynek támadó célja van minden más nép ellen. Nagy költséggel kitűnően felszerelték a csapatokat, nagy zsoldot fizetnek a katonáknak, tejbe-vajba fürösztik őket és féken tartják ezzel a karhatalommal a 170 milliónyi népet. A többi országokban levő kommunista pártok Moszkva zsarnokai-

nak hadkiegészítő parancsnokságai, segélycsapatai egy nemzetközi összeütközés esetén. A kimondott cél *a polgárháború, a belső forradalom kirobbantása minden nemzet kebelében.*

Az orosz nép szereti magát *az Isten parasztjának* nevezni. Valóban istenkereső, alázatos, türelmes volt ez a nép, míg az írói, urai és agitátorai meg nem gyűlöltették vele azt az ortodox egyházat, amelynek tényleg nagyon sok volt a hibája. Az orosz paraszt nagyon babonás volt. A fiatalok nem vették komolyan a vallást, az öregek pedig csak a halálra készültek, de *az életbe nem vitték bele a keresztény-ség igazi szellemét.* A halottak siratása merítette ki a néphitet. Minden vidéken új és a legfurcsább szekták keletkeztek. A fanatizmus, az örökös csodavárás, a beteges látomások, az őrült jövendölések, a kegyes csalások, a buta szellemidézések és a fajtalanságig űzött beteges kilengések egyvelege volt ezeknek a szektáriusoknak az élete. A kolostorok túlságos gazdagsága is izgatta a népet. Az orosz papok nagyon elhanyagolták a népművelést. Az ortodox egyház tényleg segítő eszköze volt a cári rendőrségnek s ennek az árát adta meg a forradalom kitörésekor.

Lenin az Isten személyes ellenfelének nyilvánította magát és tanítványai *Judásnak* szobrot állítottak azzal a felírással: a világforradalom előfutárának. *Bukarin* azt hirdette, hogy a vallást a kapitalisták eszközül használják a nép elnyomására és dühének fékentartására. Ezért a bolsevizmus minden vallást üldöz, de legfőképen a kereszténységet. Főleg oka volt ennek az is, hogy kezdetben nagyon sok zsidó volt a népbiztosok között, akik a régi zsidóüldözéseket akarták megbosszúlni.

A szovjetállam új valláspótló ceremóniákat és ünnepségeket talált ki és akar meghonosítani a régi egyházi szertartások helyett. A papokat anyagilag megnyomorították, a templomokat lerombolták és nem engedik renoválni. Egyházi könyveket nem engednek kinyomatni. A vallástanítást nemcsak, hogy megszüntették, hanem az egész vonalon istentelen és vallásellenes tanításban részesítik a gyermekeket. Az ünnepnapot, sőt még a vasárnapot is eltörölték. Vallásüldöző ifjúsági egyesületeket alapítottak, amelyeknek több millió tagja van. Ezekben az ifjúsági szervezetekben dúl a paráznaság, úgyhogy már a kommunisták is megsokallották. Nyilvánosan tilos minden vallásgyakorlat, de a kommunista zászló alá bekényszerített munkások odahaza titokban rejtegetik a régi szentképeket. A nagy vallásüldözés mellett még mindig milliók vannak, akik kitartanak a Krisztushit mellett. A nagy sötét éjszakában ezek a virrasztók, akik fenntartják a kereszténységet Oroszországban. Ezek a szentéletű, vértanúlelkű hősök fogják megmenteni Oroszországot. Ezeken nem fog a lélekmérgezés. Ezek azok, akik a katakombák hitét fogják életrekelteni az orosz pokol helyén.

A forradalom kitörésekor az ortodox egyháznak 250 püspöke, 1300 zárdája, 52 ezer plébániája és 70 ezer papja volt. Ma ebből alig van valami. Az orosz egyház papja ma koldusszegény apostol ott, ahol még él, de utánpótlás alig van, mert a népnek pap számára még lakást sem szabad bérbeadni. A templomokat lebontják, hogy olcsó építőanyagot biztosítsanak a pártpaloták és klubok számára. Az így rabolt anyagot *Lenin-tégláknak* nevezik. A parasztok istállóiban és pincéiben bujdosik a politikai jogaitól megfosztott hőslelkű papság, vagy parasztálruhában

jár. A kényszerű koldulás teljesen tönkretette a papság tekintélyét. A papi családok gyermekei csak fizikai munkások lehetnek. A papképzés teljesen szünetel. Imakönyvek nyomtatására nem engedélyeznek papírt. Az ősi egyházi énekeket szocializálták és ha a templomban éneklik őket, igen nagy előadási díjat kell fizetni. Az ifjúságot még privát helyen sem szabad vallásra oktatni. A darwinizmus, amely Európában régen a lomtárba került, ott most a bölcseség telje. A régi egyház hivatalosan már nem is létezik. A kommunisták egy hamis egyházat is alapítottak, de ennek nem nagy tekintélye van a nép előtt. Azok az orosz hívők, akik ilyen üldözések ellenére is kitartanak a kereszténység mellett, most *mind Róma felé tekintenek.* Hogy mi lesz a kereszténység sorsa Oroszországban a távolabbi jövőben, arra nem lehet pesszimista választ adni. Kifürkészhetetlen égi hatalmak és isteni erők viszik előre az emberiséget az idők végtelenségében. A magasságokba vezető utakon sokszor farkasverembe zuhan egy-egy nemzedék, egy-két emberöltő szerencsétlen embertömegének nagy része, de még a legsötétebb szociális szakadékok örvénylő mélységeibe is bevilágít mint egy-egy ragyogó sugárkéve Krisztus ígérete:

Bízzatok, én meggyőztem a világot!

Ha majd az ember tragédiájának minden kálvária-stációján átmentek az oroszok összezúzott véres testtel és megkínzott üres lélekkel, akkor a szociális forradalomról ismét a vallás kérdéseire terelődik *a magát állati mivoltában kitombolt orosz nép* figyelme és akkor majd megint elindul az istenkeresésre és megdönti *a sátánokrácia dühöngő uralmát.*

Most valósággal *a gépimádók tébolydája* az egész Oroszország, mint egy kigyulladt őrültek házában,

olyan ott a lelki zűrzavar. A szovjet kultúrális vezetői vad zsenik, akik fél, vagy egész őrültek. Hiszen Lenin is paralitikus volt. A cárizmus által hajszolt forradalmi vezérek üldözési mániába estek s most *a világ urainak* szerepében tetszelegnek. Hóbortosan hirdetik rögeszméiket. Mint az őrültek, folyton jósolnak. Lehetetlen dolgokat akarnak megvalósítani. Ez az őrültség mint a ragály terjed a műveletlen népeknél. Az elmebetegség minden válfaja kimutatható a bolsevista kultúra megnyilatkozásaiban.

Új ember, a kollektiv ember kinevelését ígérik a kommunisták. A bolsevizmus feláldozza az egyed személyiségét, megkívánja, hogy mindenki elmerüljön a tömegben. Aki a tömegnél magasabban hordja a fejét, azt egyszerűen lekaszálják a forradalom sarlójával. A kollektív ember nem gondolkodik, csak gyárilag készült véleménye lehet mindenről. A mesterségesen, szellemileg elaltatott *tömegembertől* azt várják, hogy nem fog soha szabadságról álmodni és fellázadni. *Krisztus imitációja helyett a gépek imitációja a legfőbb nevelési ideál.*

Individualizmus helyett most *kollektivizmus* a csábító jelszó. Ezelőtt azt tanította a modern tudomány, hogy a személyiség tökéletes kialakulása magasabb általános emberi kultúrát fog eredményezni, most a bolsevizmus új utakra akarja terelni az emberiséget és *az egyéniség* mozsárba törésével, *a személyiség jogának tagadásával* csak *nyájembert, csordatömeget* akar látni és megtűrni.

A tömeg, ez az üres agyú és szívtelen, lélek nélküli Góliát, mint valami milliófejű őskori szörnyeteg, úgy sétál a városok utcáin és lármázik, tombol és tűntet, ahogy parancsolják neki. A tömeg agyontapos mindent, amit századok kultúrája alkotott. A

szellem nélküli vadság és féktelen erkölcstelenség jellemzi és teszi olyan félelmessé ezt *a tömegembert*, ha csordákba verődik. Nemcsak kultúrát, vagyont, oltárokat rombol ez a féktelen csőcselék, hanem ősbutaságában és haragjában összezúzza önmagát is.

A bolsevisták az ember alaptermészetét akarják megváltoztatni, de ez nem sikerül nekik, mert ez lehetetlenség. Olyan vállalkozás ez, mintha valaki azt akarná megcsinálni, hogy a víz ne legyen nedves, a tűz ne égessen, a madár ne szárnyaljon. A kommunizmus öntudatos lelki és szellemi életet élő emberek helyett *gondolkodni nem kívánó automatákat*, az egyéni élet szépségeiről és örömeiről eleve lemondó *kollektív gépembereket* akar nevelni mindenkiből, olyanokat, akiknek még az eszük is srófra jár és minden mozdulatuk mechanizálva van.

Fülöp-Miller René szerint harakirit végez magán az emberiség Oroszországban. Kultúrélet keletkezett ott, amelyben senki sem találja kedvét. Az irodalomnak nincsenek új gondolatai, a képeknek nincsen színe, a zenének nincs melódiája, a világnézetnek nincs tartalma. *A gépek imádatára tanítják és kötelezik az embereket.* A pogány bálványok helyébe ott a mótor és a traktor lépett, mint új bálvány. A technikának új templomokat építenek és istentiszteletekhez hasonló ünnepeket rendeznek *az oltárra helyezett új gépeknek.* A Teremtő Isten helyett a gyarló teremtmény még gyarlóbb alkotását, *a masinákat és szerszámokat avatják a kor új bálványává.* Minden egyént csak egy csavarnak minősítenek az emberiség gépezetében.

A bolsevisták teljesen figyelmen kívül hagyják az ember lelkét. Nekik az ember csak emésztő zsák. Ezeknek a félbolondoknak a vigasztalan társadalmá-

ban a szellem minden szárnyalása és a lélek minden funkciója *ellenforradalmi bűn.* Ők az egész világot csak a gyomron keresztül nézik.

A proletár nagyzási mánia hóbortosai *az amerikai technikai kultúrát* akarják náluk bevezetni, sőt túlszárnyalni elbizakodottságukban. Ezt egy olyan néppel akarják megcselekedni, amely ma is többségben analfabéta és amelyhez most a külföldről kell hozni szakmunkásokat, mert nem tudnak bánni a legegyszerűbb géppel sem. Maga Lenin és Trockij is megsokallották azt, amit a bolsevista művészek produkáltak. Az elvont tudományokat egyszerűen értékteleneknek nyilvánították. Az egész új orosz irodalom nem egyéb, mint bomlottagyú emberek őrjöngése, vértől csepegő szóficamítás és gondolatgyilkolás. Lenin például azt írta, hogy *„önmagát köpi le, aki az Istenség eszméjével akár gondolatban is foglalkozik."*

A bolsevizmus állandóan forrponton akarja tartani a tömeg szenvedélyeit. Minden alkalmat felhasználnak arra, hogy a tömeget bőszítsék és dühösítsék. Amit lehet, mindent szét kell zúzni, ez a fő célkitűzés. A dühöngők boszorkánykonyhája jut eszünkbe a városligeti mutatványos bódéból. Maga Trockij bevallja, hogy még beszélni sem lehet arról, hogy a kommunista kultúra valami új értéket hozott volna a vergődő orosz társadalomnak. A mozikban, színházakban, népgyűléseken és utcai felvonulásokon gyúrják a nép lelkét. A cirkuszra mindig kíváncsi népnek folytonos forradalmi emlékünnepeket rendeznek.

A bolsevizmus szerencsétlenné tette az egyenlőség nevében azokat, akik jómódúak voltak, de nem tudta megjavítani se a munkás, se a paraszt életsorsát.

A köznép nagy szegénysége mellett ma is vannak Oroszországban luxusban élő, fínom bundákat viselő, ékszeres, dorbézoló, játékbarlangokban nyerészkedő vagyonosok. Ezek a forradalmi mocsár hüllői és patkányai. A szovjetvezérek *a külföldről behívnak kapitalistákat és azoknak búsásan jövedelmező koncessziókat adnak*, ezért természetesen titkos sápot kapnak a kommunista párt részére. A szovjet nagyobb dicsőségére azonban állnak a nyomortanyák, rémséges a lakásínség, három család is lakik egy szobában, a lebujok tele vannak csavargókkal és gonosztevőkkel, a koldusok egyre szaporodnak, az elhagyott suhancok veszélyeztetik a közbiztonságot, az élelmiszerínség egyre fokozódik, állat és ember rettenetesen éhezik, mindezt úgy hívják, hogy *a munkásság diadalmas világa*. Moszkvában és az orosz szovjetben nem történt más, *mindenkit bolonddá tettek a bolond vezérek*. A szociális termelés a régi idők szintje alá süllyesztette az életmódot. Az egyedüli vigasza az az „elvtársaknak", hogy most *„egy rögeszméért"* nyomorognak, a szocializmusért, amelynek megvalósulása azonban, mint a délibáb, egyre jobban távolodik a bizonytalan jövendő ködébe.

Az ötéves kommunista gazdasági terv érdekében száz évre nyomorítják meg az orosz közgazdaságot és népet. Egy irodából akarnak dirigálni egy félvilágot, ami teljesen lehetetlen.

A szovjet a legnagyobb bűnt a földmíves nép ellen követte el. A frontokról hazaözönlő katonákat nekivadították a nagy- és középbirtokoknak. Elhajtották az állatállományokat, felperzselték a kastélyokat, gazdasági épületeket és önkényesen felosztották a mírek, a faluközösségek földjét a nincstelenek között. Egyszerűen megszüntették a földtulajdont és a

bolseviki paraszttanácsok önkényesen rendelkeztek a földosztás tekintetében. Az élő és a holt felszerelés minden birtokon elpusztult. Sem a régi, sem az új tulajdonos nem gondolkodott a föld megmíveléséről. Nem csak a nagyuradalmaknak mentek neki, hanem a falusi kisgazdáknak is. Földosztással bolondították a népet és most a paraszbirtokokat is kommunizálják. Megtiltották 1918-tól kezdve a föld eladását, vételét, ajándékozását és öröklését. *Földet csak rabolni volt szabad.* A régi tulajdonost vagy megölték, vagy elkergették. 1919-től kezdve *állami nagybirtokokat, kollektív gabonagyárakat* létesítettek kommunista vezetés alatt. Föld van, de jövedelem az nincs.

A föld népétől, a kisemberektől véres erőszakkal elrekvirálták azt, amit azok nagy fáradsággal és áldozatok között termeltek. Alig van állatállomány.

A bolsevisták hitbizományai, a vörös nagyuradalmak a népbiztosok kezelésében óriási ráfizetéssel termelnek. A földmívesnek mindent be kell szállítani a kommunista szövetkezeti raktárakba. Ott alig kap érte valamit. Mindazt pedig, amire a gazdáknak van szükségük *tízszeres áron* kell megszerezniök az ipari árukat szálllító vörös boltokban. Állandóak az éhinségek, a parasztlázadások, mióta a parasztok ellen kormányozzák a bolsik Oroszországot. A falusi asszonynak még egy csirkét sem szabad levágnia engedély nélkül. A népbiztosok csak véres büntető expedíciókkal és hóhérokkal tudják féken tartani a folyton lázadó parasztságot. *Az éhinség egyes években olyan nagy volt, hogy egész vidékeken emberevésre kényszerültek az emberek.* Így járna minden ország kisgazda közönsége, ha magáévá tenné a kommunista elveket. *Egyenlőkké lennénk mind a vagyontalanság-*

ban, mert ha minden mindenkié, akkor tulajdonképen senkinek sincs semmije.

Hasonló nagy csalódás érte a *munkásosztályt* is. A proletárok nevében és cégére alatt ragadták magukhoz a népbiztosok a hatalmat. Azt ígérték a gyárak és műhelyek munkásainak, hogy *fölszabadítják* őket. A polgárságot megnyomorították, de az ipari és mezőgazdasági munkásokat nem tették boldogabbá.

Szó sincs többé a kevesebb fáradsággal való jobb és nemesebb életmódról, a termelés és fogyasztás igazságosabb elrendezéséről, a munkások függetlenítéséről a tőke kapzsiságától, a gazdasági elnyomatás megszüntetéséről, a világbéke biztosításáról, a demokrácia elveiről, a szabadságról, az egyenlőségről és a testvériségről. A szovjetállam nagy szociális vívmányairól világgá kürtölt hírek mind *hitvány párthazugságok*. A munkásosztály uralmának leple alatt az egyéni munkástragédiák milliói folynak le.

A munkabérek alacsonyabbak, mint a cárizmus idején. *Sztrájkolni nem szabad a szovjet intézkedései ellen.* Az élelmiszeruzsora borzalmas méreteket öltött. A munkáslakások egy-két helyet kivéve olyan irtózatosak, mint sehol máshol Európában.

A munkásokkal először elpusztíttatták a gyárakat és azután elölről kellett mindent felépíteni. *A vad szocializálás* idején azt hirdette Lenin: *„Rabold vissza az elraboltat!"* A vörös *termelőbiztosok* teljesen megbénították az üzemeket. Az agyonvert orosz kapitalisták helyére külföldről *pénzes idegeneket* csábítanak a szovjet iparba és búsás sápokért nagy *koncessziókat* biztosítanak nekik. Az ipari munka szellemi irányítását és szervezését olyanokra bízták, akiknek a kezén minden tönkrement. Sírnak, hogy hiányzik 59 ezer technikus, 83 ezer mérnök, 39 ezer

gazdatiszt és 200 ezer tanító. A mai orosz munkással úgy bánnak a hatalmon levő emberek, mint ahogy a *fegyencekkel* szokás. A szabadköltözködési jog meg lett szüntetve. Mindenkinek ott kell élni és dolgozni, ahol *a vörös zsarnokok* parancsolják. Egyes vidékeken 120 nap ingyen munkát követelnek *a mezőgazdasági proletároktól.* A munkáscsaládok háztartásai teljesen felbomlottak. Csak a forradalom véres késű vezérei lettek kiváltságos osztállyá.

Maga *Bukarin* írta, hogy „tévednek azok a nyugat-európai proletárok, akik azt hiszik, hogy *néhány évtizednél hamarább meg lehet szüntetni a tömegek nyomorúságát.*" Így néz ki a sarlós-kalapácsos földi paradicsom a valóságban.

A legborzalmasabb hatása a kommunisták tevékenységének *a kultúra tönkretétele.* Az iskolákban, az irodalomban és tudományban olyan pusztítást vittek véghez, amelynek célja az volt, hogy a régi rend soha se térhessen többé vissza. Az egész iskolarendszer összeomlott és az analfabéták ma is szaporodnak. *20 ezer községben még ma sincs iskola.* Teljesen műveletlen emberek kezébe adják a népiskolákat. Lenin özvegye *Krupskája* asszony írja: „*A jó iskola nagy ritkaság a szovjetben.*" *Lunacsarszkij* népbiztos szerint „a tömeg semmire se becsüli a szovjet-iskolákat." A tanítók forradalmi agitátorok és nem néptanítók. Az összes iskolákban megfeszített erővel folyik a vallásellenes izgatás. *Lunacsarszkij* a tanügyi népbiztos egyik beszédében azt mondotta: „*Gyűlöljük a kereszténveket. Még a legjobbak is, mint legnagyobb ellenségeink tekintendők.* Hisz a keresztények a felebaráti szeretetet és az irgalmasságot hirdetik, ez pedig ellentétben van a bolsevizmus elveivel. Le a felebaráti szeretettel! Nekünk

gyűlöletre van szükségünk! Gyűlölnünk kell, mert csak így tudjuk meghódítani számunkra a világot!"

A szabadszerelem és az erkölcsi kicsapongások miatt úgy elterjedtek a vérbajok, hogy egész vidékek fertőzve vannak.

Valósággal halálos veszedelemben van Oroszországban az emberi kultúra, mintha csak rászabadították volna erre a szegény orosz népre a pokol minden ördögét, hogy ezen a szerencsétlen emberfajtán demonstráltassék *Madách* Ádámjának jajkiáltása Az Ember Tragédiájából:

— *Ím, nagy Isten tekints le és pirulj, mi nyomorult, akit remeknek alkotál, — az ember!*

A gépimádók tébolydájában is dereng már a józanodás napja. A nagy száj, az üres gyomor és a nagy ököl véres szovjet birodalma felett felkelőben van *a Szentlélek Napja.*

A bolsevizmus mélyére csak úgy tudunk hatolni, ha ennek a gigantikus népmozgalomnak etikai és lelki alapjaival is tisztába jövünk. A kommunista elgondolás tengelygondolata, mely körül minden forog, *a földi paradicsom.* A kommunisták itt a földi létben akarják elérni a boldogság teljességét. Az örökkévalóságot nem hiszik. A túlvilág már nem érdekli őket. Szerintük nincs Isten, nincs bűn, nincsenek gonosztevők, csak éhes emberek vannak. Ők nemcsak az igazaknak, a jóknak ígérnek megváltást, hanem mindenkinek, de *csak földi megváltást.* Mint a kísértő sátán Jézusnak, ők is minden jót ígérnek az embereknek. A kommunista nem ismer erkölcsi gátlásokat. Nemcsak az egyénekkel és az orosz tömegekkel szemben, hanem idegen népekkel és az egész emberiséggel szemben is megenged magának minden hamisságot és minden erőszakos fellépést. Ebből az elvből

indulnak ki, mikor a polgárság családi intézményét és otthonát pokoli tervszerűséggel felbomlasztják. A helyett, hogy a proletárok részére is biztosítanák a családi tűzhely otthonát, mindenkit megfosztanak a családi fészek melegétől. A kommunizmus átértékeli az individualizmus és kapitalizmus korának minden értékét.

A kommunizmus rendszere egységes zárt világfelfogás, amelynek végcélja *az osztályok nélküli társadalom és a nemzeti különbség nélkül való emberiség*. Tagadják a szellemnek befolyását és a vallást csak annyiba veszik, mint az ópiumot és az alkoholt. Lényegében pedig a bolsevizmus *új hitvallás*, de Isten nélkül. Az Isten helyét elfoglalja *a szociális kollektivitás*, amely előtt el kell tűnnie az embernek és az Istennek is. A szovjet nemcsak politikai diktatúra, hanem vallási diktátor is és ebben nyilatkozik meg tulajdonképen a bolsevizmus démoniája. Papi keresztelés helyett a vörös zászlóba göngyölítik a kisdedeket a párttitkárok; a teremtés szertartását is forradalmasították. Nincsenek többé egyházi ünnepek és vasárnapok sem és ilyenkor hatóságilag forszírozzák, hogy mindenki dolgozzék az üzemekben. Az egyesületi termek sarkában Lenin-sarkokat létesítenek és Lenin mauzóleumából búcsújáró helyet létesítenek. A proli zarándokoknak csókra nyujtják Lenin halotti köntösét és a bolsevizmus többi ereklyéjét. Az antikrisztusból így csinálták meg az új hit új istenét. Az egyszerű nép között, különösen a nőknél erős a vágy az igaz hitre. Egész 1923-ig nagy nyilvános vitákat rendeztek az istentelenek és a hívők, ezeket azonban később beszüntették a népbiztosok, mert minden ilyen szellemi csatának az volt az eredménye, hogy ezrek és ezrek fellélekezve mondták: — *Hát*

mégis van Isten! A szegény emberek boldogok voltak, hogy ezt újra felfedezték.

Most azonban messze vidékek vannak, ahol nincs többé oltár és pap. A meglévő templomokat sem merik sokan látogatni, mert ezért kenyerüktől fosztják meg őket.

A föld alatt, az éj homályában Nikodémus módjára élnek az igazi keresztények. A legnagyobb vérebnek, *Dzserzsinszkij*-nek, a cseka megalapítójának a nővére buzgó, hívő katolikus nő.

A vallásos iratokat kéziratokban terjesztik a hívők, amelyeket ezer és ezer példányban másolnak le. A hit mártírjai a legszegényebb emberek. A keresztény ifjúság az atheista *Komsomol* szervezet ellen *Christomol* néven új szervezetet létesített. A politikai rendőrség üldözi a szellem lovagjait, a hitvallókat. Az oroszok főpapja, Péter patriárka is Szibériában van a börtönben.

A bolsevizmus nem tűr maga mellett más vallásokat és törvényekkel, erőszakos üldözésekkel és szellemi harccal küzd a kereszténység ellen. Az egyházi szervezetet szétzúzták. Az ortodox egyház kebelében nagy hitszakadások történtek *Sergius* patriárka miatt, aki behódolt a szovjetnek. Az istentelen mozgalom ellen való védekezést lehetetlenné teszik. Kegyetlen mészárlásokkal megöltek 50 püspököt, több ezer papot, szerzetest és apácát, de még ennél sokkal többet vetettek börtönbe és száműzetésbe. Hatósági eszközökkel csaknem teljesen lehetetlenné teszik a vallásgyakorlatot az által, hogy elvonják a lehetőségét annak, hogy az egyházak fenntarthassák anyagilag a templomokat és intézményeket. A keresztényeknek meg van tiltva minden egyesület alakítása és akikről megtudják, hogy kultusz célokra

áldoznak, azokra tízszeres adót vetnek ki. Állami állásától megfosztják azt, aki templomba jár, gyerekeit megkereszteltelti és egyházilag megesküszik.

Az istentelen mozgalom nagy állami szubvenciókkal és a modern technika (múzeumok, rádió, mozi, színház, sajtó, iskola, művészet és előadások) minden eszközével terjeszti az istentelenséget. Főképen a gyermekekre és az ifjúságra építenek. Szemérmetlen karikatúrákkal, aljas versekkel és botrányos felvonulásokkal folytatják a vallásgyalázást. Eddig már 8 millió ifjút szerveztek be a vallásellenes mozgalomba. Az istentelenek más országokban is folytatják ezt a pokoli, rettenetes aknamunkát, amelyben nagy támogatást kapnak a szabadgondolkozók és szabadkőművesek páholyaitól. A spanyol forradalom is ennek a szervezetnek a műve volt.

A bolsevizmus kezdő taktikája az örökös támadás. Ők nem kalkulálnak, töprengenek és számítgatnak, hanem támadnak minden meggondolás nélkül. Aktivitásuk, rámenős harcmodoruk magával ragadta a tömeget.

Azt meg kell állapítanunk, hogy a bolsevizmusnak nem lett volna olyan kedvező talaja a munkások lelkében, ha *a kapitalizmus nem vétkezett volna annyit.* Az orosz kereszténység nagy hibái is elősegítették a kommunizmus diadalát. A munkások egy igen jelentékeny része abban a tudatban él a vörös zászló alatt, hogy ez a párt becsüli legtöbbre a fizikai munkát. Az orosz tömegek mindig hajlamosak voltak elhinni, hogy a szlávok vannak elhivatva a világot megváltani és ebbe a messianizmusba kapaszkodtak bele Lenin és társai. Már a bolsevisták előtt is léteztek Oroszországban a vagyonközösség alapján élő felekezetek. Általános emberi, nemzetek fölötti esz-

mékre mindig reagáltak az orosz parasztok. Az orosz ember mindent a végletekig hajt, a szolgaságot is, a forradalmat is és rendszeresen gondolkozni nem szeret. Németországban háromszor annyi kommunista volt, mint Oroszországban, de mégse tudtak hatalomra jutni, mert ott *az antibolsevista elemek* ellenállása módszeresebb, határozottabb és szervezettebb volt. Minél tudatlanabb egy nép, annál könnyebben esik a bolsevizmus karmaiba.

Oroszországban is nem valódi oroszok voltak a bolsevizmus megvalósítói, hanem idegenek. Kivétel ez alól csak Lenin volt. Minden államban hazátlan bitangok és nemzetközi terrorfiúk a gyilkos bolsevizmus terjesztői és hóhérai.

A bolsevizmus leküzdése az *Actio Catholica* egyik legfontosabb feladata, mert ha leküzdjük a kommunizmust, akkor *elerőtlenítjük az istentelenek világoffenzíváját az egyház ellen.*

Valószínű, hogy a bolsevizmus anyagilag hamarább össze fog omlani Oroszországban, mint szellemileg. Tizenhat évig rontották az ifjúságot, sok időbe fog telni, míg ezeket a szerencsétleneket újból vissza lehet vezetni a krisztusi hitre. Talán milliók kárhoznak el örökre. A bolsevizmust vallásilag is le kell győrni, nemcsak gazdaságilag. *A szellemi ellenmozgalom zászlójára a személyi szabadságot kell írni.* E jelben biztosan győzni fogunk, mert erről sose fognak lemondani az emberek. A szociális igazság nevében kell síkra szállanunk és azt követelnünk, hogy *a társadalom atomizálása* helyett felfrissítsük és igaz keresztény tartalommal töltsük meg a társadalom minden alakulatát. Rómában *d'Herbigny* püspök áll egy bizottság élén, amely ezt a világmozgalmat a pápa szándéka szerint irányítja. Hogy mit lehet tenni e

téren, arra jellemző, hogy Németországban 400 papi konferenciát, 600 laikus értekezletet és 5000 népgyűlést tartottak egyedül a katolikusok a kommunisták ellen.

Minden országban folyik ez a katolikus ellenakció és máris igen jelentékeny eredményeket produkált *a vallási megújhodás és a szociális reformok terén.* A negatívum helyett ezzel a pozitívummal kell szembeszállni a leninizmussal.

A józan ész azt diktálná, hogy a világforradalom réme ellen közös védekezésre, együttes fellépésre szánják el magukat a művelt államok.

Szinte elképesztő látvány, hogy az amerikai pénzvilág, a francia vezérkar és parlament, a konzervatív angol kereskedők, a horogkeresztes német kormány, Kemal pasa, a fasiszta Mussolini és az olasz király, a kisantant, a spanyol köztársaság, mindmind paktál és szövetkezik Moszkva hatalmának bitorlóival, mind elismeri és erősíti őket, megnemtámadási szerződéseket és kétes kilátású üzleteket köt velük. Az európai kapitalista államok segítsége nélkül már régen kialudt volna a proletárdiktatúra tűzfészke. *A materialista politika a* polgári államokban saját maga hizlalja sírását és hóhérait, az orosz kommunizmust. Teszik ezt azért, mert mindent csak anyagi szempontok szerint cselekszenek. A *materialista* érdekeknek feláldozzák *az erkölcsi* szempontokat. A mának használt kockáztatják az emberi társadalom jövő boldogságát. A véreskezű és sötétlelkű népbiztosoknak pozícióját egymással versenyezve erősítik meg, mikor a *Komintern* nemzetközi gonosztevői alapjaiban akarják megrendíteni *az egész világgazdaságot* és sehol és sohasem csinálnak titkot abból, hogy *az egész polgári társadalmat ki akarják irtani.* Lehet-e

csodálkozni azon, ha a munkások azt mondják ezekben a kapitalista államokban: — Ha a gyárosoknak jó az orosz bolsevistákkal való szövetkezés és üzletkötés, akkor a proletáriátus is egy gyékényen árulhat a szovjettel. — Ez logikus ugyan, de végzetes következményekkel jár.

Kiszámíthatatlan veszélyeket jelent Magyarországra nézve a szovjet követ befogadása!

Egyetlen tekintély van a világon, amely szilárdan áll és ez Krisztus földi helytartója, a római pápa. A Szentszék sem hirdet *keresztes hadjáratot az* oroszok ellen, hanem hangosan tiltakozik a bolsevizmus embertelensége, istentelensége ellen és az egész világot óvja ettől a tévtantól. *XI. Pius pápa* minden templomban közimákat rendelt el az orosz nép felszabadulásáért és világgyüjtést szervezett az ínségesek megsegítésére, a szovjet áldozatainak megmentésére. A népbiztosok démoni tábora toporzékol e miatt, az orosz nép azonban most ébred tudatára annak, hogy hol van a krisztusi szeretet forrása és gyökere és *az Actio Catholicát tekintik az egész világon a legerősebb bolsevistaellenes szellemi frontnak.*

Minél jobban szidják az istentelenek a pápát, annál népszerűbb lesz a hívők előtt az egész szovjetunióban.

A bolsevizmus nem a mult és a jövő küzdelme, hanem az örök és az időlegesség harca. Ezért *a bolsevista propaganda legélesebben a katolikus egyház ellen dolgozik.*

Milyen hálás az utókor, hogy az egyház a barbárok vandál pusztításai elől megmentette az antik civilizáció sok kincsét, éppen olyan hálás lesz majd a késő utókor *a katolicizmusnak,* azért, hogy a bolsevizmus szellemi tatárjárásával szemben a hit és er-

kölcs fegyvereivel megvédi az emberiséget. *Hogy minél hatályosabbá tegyük a világforradalom elleni védekezést, álljanak az Actio Catholica világi apostolai mindenütt a gátra, ahol a kommunista áramlat betöréssel fenyeget.* Ha szervezetten lépünk fel minden országban, akkor nem fog megszégyenülni a keresztények tábora, ha azonban ölbetett kezekkel nézzük *az egész emberiség bolsevizálását,* akkor Európa a szovjetcsillag uralma alá kerülne és reánk is az orosz polgárság borzalmas sorsa várna.

A bolsevizmus ellen résen kell lenni az államhatalomnak is. A kommunista rémuralom diadalát, ha kell, erőszakkal is meg kell akadályozni. Láttuk Bécsben, hogy mire készültek!

A világforradalom legbiztosabb ellenszere, megelőzése: *a keresztény szellemű társadalmi reform.*

Miként Babilonban, Judeában, Athénben és Rómában összeomlottak a hamis bálványok, a gépimádók szovjetcsillagos honában is bekövetkezik biztosan a hamis istenek alkonya és az állatember és az emberállat kiábrándulván a csavarok és a gépkorongok kultuszából, megutálván saját hitványságát, mint a napraforgó kitárja majd lelkét a szlávság az örök szépség, örök jóság, örök igazság fényforrása, a világot teremtő, kormányzó és megváltó szellem, — *az Isten felé.* Akkor majd Krisztus virágos kertje lesz a lelkevesztett gépjobbágyok szomorú falanszteréből, a gépimádó szovjet tébolydából, mert a szeretet fogja felváltani a gyűlölködést és az igazságosság rendje a rendetlenség orgiáját. A világforradalom osztálydühe helyett úrrá lesz a keresztény Európa szolidaritása.

Egyelőre azonban csak azt látjuk, hogy Oroszország ég és Európa megfagy. Félelmetes ez a temperatúrakülönbség és tragikus! — állapítja meg Feiler

Artur, aki hosszú ideig járt az utóbbi időkben Oroszországban. A szovjet hatalom bitorlói egész Európának is ugyanazt a sorsot szánták, mint az orosz népnek. A kommunizmus méreg, amely a többi népeket is megfertőzi. Minden gép, traktor, állat és pénz, amit a többi népek szállítanak a szovjetnek, Európa ellen fog fordulni. Mi pedig azt állítjuk, bármily vakmerőnek látszik ma ez a jóslás, mikor Lenin szellemétől terhes minden nép, hogy *a kommunizmus meg fog bukni Oroszországban és Európában is, mert ellenkezik az ember alaptermészetével és győzni fog biztosan Krisztus Király, az új idők Ura.*

Az Actio Catholica Országos Elnökségének hivatalos kiadványai:

Huszár Károly: A katolikus akció szociális gondolatai. (A világi apostolkodás vezérkönyve.) 280 oldal. Ára 3 pengő.

---

1. **Útmutatás az Actio Catholica egyházmegyei szervezeteinek működéséhez.** (Kifogyott.)
2. **A magyar Actio Catholica ügyrendje és tájékoztatója.**
3. **A magyar Actio Catholica országos munkatervezete az 1933—34. évre.**
4. **Útmutatás az Actio Catholica népművelési megbízottai részére.**
5. **Katolikus népművelési tájékoztató.**

Ébresztő írások:

1. füzet. **Katolikus Karitász.** Írta Mihalovics Zsigmond. (Ára 12 fillér.)
2. füzet. **Krisztus kopogtat a gyárak kapuján.** Írta Huszár Károly. (Ára 20 fillér.)
3. füzet. **Lehet-e még segíteni az emberiségen?** Írta Huszár Károly. (A Quadragesimo anno ismertetése. 20 fillér.)
4. füzet. **Mi történik Oroszországban?** Írta Huszár Károly. (20 fillér.)

Röpiratok:

Micsoda és mit akar a Katolikus Akció?
A mi erőnk: a mi sajtónk. Írta Bangha Béla S. J.
Sajtó-káté. (Gyakorlati útmutatás a katolikus sajtóterjesztés ügyében.)

Megrendelhetők az Actio Catholica központi irodájában, Budapest, IV., Ferenciek-tere 7., III. lépcső, I. emelet 8.

Sárkány Nyomda Részvénytársaság, Budapest, Horn Ede-utca 9.